

Weet hoeveel zij/hij waard is
Discipline bezit

Een sterke persoonlijkheid heeft
Kanjers dus die hoeren, en toch ontbreekt het ons zo vaak aan zelfvertrouwen. Ik hoop dat anderen willen reageren op mijn brief door te vertellen waarom zij trots zijn op zichzelf. De wereld verteld het ons niet en dat ondermijnt onze ontwikkeling. Beste collega's, laten wij elkaar en daarmee onszelf vertellen hoe geweldig trots wij op ons beroep zijn, ongeacht wat anderen daar van denken.

Liefs Julia Sterke hoer

In vluggertjes no. 5 vraagt Julia ons te schrijven wat een goede hoer is. Het meeste heeft zij al duidelijk gesteld. Daar kan ik alleen nog mijn persoonlijke verhaal aan toevoegen.

Als maagd stapte ik in 'het leven'. Ik wist wat zwangerschap was en het woord condoom kon ik spellen, maar een manier om het regenasje er veilig om heen te doen...?

Na uitgevonden te hebben wat je nu toch deed met een klant op de kamer leerde ik respect voor mijn eigen lichaam krijgen.

De klant zou nooit nee zeggen dus moest ik weten wat ik wilde én vooral wat ik niet wilde.

Na enkele blunders met geld leek het me een zinnig idee om ook mondiger te worden. Zeggen wat ik niet wens te en ook eisen durven stellen.

Lag ik in het begin bijna aan een klant zijn voeten, zo dankbaar dat hij toch mij gekozen had...

Later nam ik geen genoegen meer met klanten die ook maar enigszins het idee hadden meer te kunnen inbrengen dan hun geld.

Het werk heeft me zeker en sterker gemaakt. Net als Julia ben ik ook benieuwd naar jouw ideeën over wat een goede hoer is of welke dingen jou in het werken positief hebben beïnvloed.

Liefs, Rico

Beste collega's

Ik ben zo vrij om dit blad te gebruiken om iets wat me al een poosje hoog zit aan jullie voor te leggen.

Het is alweer 14 jaar geleden dat ik in de prostitutie ging werken. Eerst in clubs vanwege de anonimiteit maar heb al vrij snel voor een raam gekozen omdat er destijds nog alleen maar 'zonder' werd gewerkt in clubs. Achter het raam heb ik altijd redelijk zelfstandig kunnen werken. In het begin werkten er bijna alleen maar vrouwen uit de Benelux in "ons" straatje maar al snel kwamen er ook dames uit andere delen van de wereld bij.

Zelf werkte ik met een zich Frans noemende vrouw die eigenlijk uit Tunesië kwam maar het leek of zij zich daarvoor schaamde. Haar pooier was een Fransman en hij bracht al snel meer Franssprekende vrouwen naar Nederland. Hier waren ook Franstalige Afrikaanse vrouwen bij. Ondanks het taalprobleem hadden we veel lol onder elkaar en de dames werkten allemaal zeer professioneel en maakten lange dagen. Eens in de twee weken mochten zij beurtelings een vrije dag nemen en werden zij luxe aangekleed door hun "vriendje" in Brussel, waarna zij weer aan de slag gingen achter het raam. Het was triest dat zij onder deze omstandigheden moesten werken en ik heb regelmatig geprobeerd ze op te stoken om die kerel te laten stikken maar zo eenvoudig was dit natuurlijk niet. Het waren best wel zware jongens en je mogelijkheden zijn natuurlijk beperkt als je in een vreemd land leeft. Bovendien was er geen instantie waar zij terecht konden met hun problemen. Het enige wat ik voor hen heb kunnen doen was geld overmaken naar hun familie zonder dat hun pooier hier achter kwam.

Inmiddels is er veel veranderd, de bordelen schieten als paddestoelen uit de grond en onze onkosten zijn enorm gestegen. De klanten betalen al twintig jaar hetzelfde en in de meeste gevallen zelfs minder. In Amsterdam is f 35,- aanslaan al heel gewoon. Ik blijf volhouden met mijn

f 50,- maar het is niet makkelijk, veel klanten hebben dan geen zin meer. Gelukkig ben ik in de gezegende omstandigheid dat ik me dat kan permitteren maar voor de meeste hoeren is het een groot probleem om de dagelijkse onkosten nog op te brengen. Regelmatig kunnen vrouwen de huur niet opbrengen waardoor zij met een huurschuld verdwijnen naar een andere plek in de hoop dat het elders beter is. Veel collega's heb ik het op zien geven. Vaak zeiden zij: "voor dit flutbedrag wil ik de naam hoer niet hebben".

Hun plaatsen, die ondertussen door de heren exploitanten in prijs verdubbeld waren, waren niet makkelijk meer te verhuren. Overal stonden niet te verhuren kamers leeg.

Inmiddels zijn die plaatsen weer verhuurd aan vrouwen die minder eisen kunnen stellen aan hun arbeidsomstandigheden. De groep migrantenvrouwen. Zij maken nog steeds de langste dagen en hebben vaak onsmakelijke types om hen heen zwerfen die de centen opstrijken. Ze wonen vaak op de werkplek. Ik kan geen geld meer voor ze overmaken naar familie want zij mogen vaak